

מסורת השי"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

[illegible]

ציפה מקובצת

(א) אבל מילג. עיי' חוסי' (לעיל)
 (ב) כפי שז' (א"א): (ג) כפי שז' (א"א):
 (ד) שהיתה לה: (ה) היתה לה:
 (ו) בה ואיזה היא שהיתה לה:
 (ז) משש: (ח) משש והא הכא:
 (ט) תיבות וראויה ללין נמחק:
 (י) כל שהיתה לה: (יא) לה:
 (יב) ולא אוכלא היא היכא ראי
 וריק משוי ליה: (יג) ראי לא וריק
 לא משוי ליה אוכלא ואינו
 תיבות ולא ל"ש:
 חידושי הרמב"ם (א)

לאחר וריקה שקען ראין פאר אסור'ן אלס כלה'דיגער קורסוס וואס ווערט געפירט דורך אסור'ן וואס זענען שוין געווען אסור'ן און וועלכע האבן געלערנט דאס געזעץ וועגן אסור'ן. דאס איז דאס צווייטע וואס ווערט געטון דורך אסור'ן וואס זענען שוין געווען אסור'ן און וועלכע האבן געלערנט דאס געזעץ וועגן אסור'ן. דאס איז דאס צווייטע וואס ווערט געטון דורך אסור'ן וואס זענען שוין געווען אסור'ן און וועלכע האבן געלערנט דאס געזעץ וועגן אסור'ן.

(א) הטעפות כמרוצעות הם מהמפתח הכ"י.

המנחות והנסכים פרק שנים עשר מנחות קב.

כלל פיצול: מאי לאו דפיצל בוריקה. דהוה
דס לכן דאי בעי זריק ליה בהכשר: ליסלוג
דקומץ במנחה כשחיתה. בוצה. ארבעה עבודות
עבודות בוצה בהקומץ זוטא (לפיל י:). מפרש

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם

שעת היתר לכהנים
שעת היתר לכהנים
ואזו היא שלא היתה
שנשחטה חוץ לזמנה
פסולין וזרקו את דב
שלנה ושנמנמאת ושיצ
והכא דאי בעי הוה
מועלין לא ראויה
והראויה ללץ אבל לי
דמועלין האי כל ^ט
לכהנים וכל שלא הו
לכהנים כל שיש ^ט לו
מועלין בה וכל שאין
מועלין בה מיבעי ליה
מעילה אטומאה קא
קדושה ולא קדושה
קדושתה במאי הדר
משום אוכלא ולא ^י ^י
היכא ^ה דאי בעי זריק
אוכלא ומטמא מומארא
בעי ^י (מצ') זריק לא
אוכלא ^י (ולא) מטמא
^י המביא אשם כחלי
עד שלא נשחט ג
בעדר דברי רבי מ

שמה לזכר ולא מרק וקרי ליה שעת
אזי בעי זרקי: **מעילם משום קדושה**. מועלין
פקעה מעילתו ולבנה ב' דפקעה קדושמן
ומתרת הכנסים וקיימא לן (ב"ק דף טו;
הרוב דמי צמא הדרה קדושה א' אל
ולאו אוכלה לז' כלומר מי היו אוכלה
וכמה דלא היו אוכלה אף על גב דחיי
מקבל טומאה הכין ל' אמרינן כל אי
י. כל נל מי שחיי לפנו שחי חסידות
אזי שמו ואכל האתם ואזי יודע שחי א' יחי.

[illegible]

(א) צ"ל אלל היסוד יוצא או שאם נקמה לא היה היסוד אחר אל

דקומץ מנחה בשחיטה דמי. תימה הוא שחשב חידוש הא
ללא חשינו ליה כשחיטה לענין טומאת ארכליו:

אמר רב אשי אמריתה לשמעתא קמיה דרב בהנא גרסינן, והוא רב כהנא אסרוו שהיה בימי רב אשי בדאשכנז בבמה דוממי אכל רב

נמנו לא גרסין דרבו של רבא הוה
ופסטר מקמי רבא דלחיא דמועד
קטן (דף מה.) וזיוס שמת רבא וולד
רב אשי (דיוסין דף קכ.) ולי גרסי
רב נמנו בר יצחא הוה:

אֲדֹנָי פִּינֵל בִּמְנַחֵה
לִפְלוֹג בִּידִידָה כְּמוֹה
בִּשְׁחִיטָה אֲבֵל פִּינֵל
אוֹכֵלִין פִּינֵל בִּמְנַחֵה
פִּינֵל בְּקִמְיָה דְּקוֹמוֹן
י' הִכִּי מִטְמֵא טוֹמָא
שַׁעַת הַכוֹשֵׁר מַעֲיָקְרוּ
לְשִׁמְעָתָא קִמְיָה דְּרַב
מִמֶּשׁ וְאִפְלוּ תִימָא
פִּרְקִי אִמְרֵי אִי בְּעִי
מִתִּיבִי כֻלָּל אִמְרֵי
ה' לוֹ שַׁעַת הַיִּתֵּר
יִכְלֵל שְׁלֵא דִּיהָדִי לוֹ
וְעוֹלֵין כֹּה לוֹ וְאִיזְהוּ
ה' וְשִׁנְמָמָא וְשִׁינְאָה
י' שַׁעַת הַיִּתֵּר לְכֹהֲנִים
חֲזוֹן לְמִקְוָמָה וְשִׁקְבָלוּ
תַּנְי מִיָּה רִישָׁא
ה' מֵאִי לֹא לֵה מִמֶּשׁ
יִרְקִי הוּא וְקִתְנִי דִּיאָן
יֵצֵאת וְרֵאוּיָה לְטִמָּא
מִמֶּשׁ מֵאִי הִכִּי נָמִי
יִהְיֶה לוֹ שַׁעַת הַיִּתֵּר

וראיה ללון לא גנון שלנה בשעה שראיה ליפסל ביוזא ובטומאה והיו לאחר שגזק הדס שאין זה פסול ומעמה ראיה ליפסל ביוזא ובטומאה שאל ר' יוחנן זה דבר פסול אלא הוא דעדיין אינה פסולה אבל ראיה ליפסל דאי לן הדס מו לא מוקרי ראיה ליפסל דהא פסולה ממס היא ולעולם אי צעיר וריק לא אמר כן פירש בקונטרס וקדם מאי פריך כל שיש לה היתר מיבעי ליה הא מיון דלנה אין לה עשוי היתר ועוד מאי קאמר מעילה מסוס גדולה הוא לבתר דפקעה במאי דקדוש הוי פקעה כיון דלנה ממס ^א ונראה לפרש ראיה ללון דלנה ללאת וראיה לטמא כלומר שעדיין לא נאדע זה שום פסול קאמר דלון

מזענין משום להשחית היות עומד זריקין
 מועלין פסול ליה ואיזא וכו' טומאה אין
 מועלין כדמפרש טעמא כסמוך דכיון דפקעה קדושה וכו' הדרא רכבא
 השחא הא דנקט שגלה ושנמנמא ריבוא נקט דכ"ש קודם לכן ולכן
 מפריכין כל שיש לו היתר כדאשטעט משום קדושה שפסל אמר
 כ"ל העומד לזרוע כסמוך דמי מועד רב אפי' במעליה כיון דפקעה קדושה
 הפסול חו' לא רכבא לאחר פסול אבל טומאה מידי דחוי השחא לאכילה
 ולא אשכחן ומחטטל רחוי ידיה וכו' דמש"י במעליה (דף ה.) דלן בשר
 היינו למד' היתר אכילה אבל למאן דאמר היתר זריקה הוי לן דס'
 ב'

וירעה בעדר. עם שאר בהמותיו דחולין הוא הואיל ולא חטא:
ירעה

[illegible]

ב. גרמניה דג"ל ל"ח מועליו בה מבטני ליה ומשום שחיה

עין משפט
נר מצוה

יב א ב מ"י פ"ג מהל'
מצינה הלכה ח:

מוסף רש"י

[illegible]

בינו נרשום

[illegible]

ימאה לנה כשעה שוואית
הוא רואי ויחזיק יחזי
לאחר זריקה (והכי משמע
המבא לן מאלתר (הזריקה)
היה כי אין מאלתר דנורק
[ינא] קרם זריקה הזה
דכבר נורק הזה ויחזי ביה
וינא וזה היה לו שעת היתר
וינא וכל שאין לו היתר
לשעת היתר שולן לאחר
אסרין וכוונתו דמי. ליטא
לכחיה (אין) מועלין ה
נכשוי [כנון] שלנה אלא
היה לו לפי זריקה וכו';
היה בהו שעת היתר קרינא
לה קרשה וקרימא לזריקה

הודים לבנו חלל מזהחתי וכו'.